

Webcast med Helga Zepp-LaRouche: Tre farlige brændpunkter, én løsning

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 7. maj 2025

HARLEY SCHLANGER: Velkommen til vores ugentlige dialog med Schiller Instituttets grundlægger og formand Helga Zepp-LaRouche. I dag er det onsdag den 7. maj 2025. Jeg hedder Harley Schlanger og er jeres vært. I kan sende jeres spørgsmål eller kommentarer til Helga på questions@schillerinstitute.org eller skrive dem på chat-siden.

Vi har meget at komme igennem i dag, men inden vi begynder, vil jeg gerne minde vores seere om, at Schiller-instituttet om mindre end tre uger, den 24.-25. maj, afholder en særlig konference, og I kan tilmelde jer. Hvis I går ind på Schiller-instituttets konferenceside, kan I se et meget stærkt talerpanel, og det er netop det, der er brug for i denne tid, hvor der ellers hersker kaos og nedgang i malstrømmen.

Lad os begynde med faren for, at der udvikler sig en krig på det indiske subkontinent: Den indiske regering sagde i dag, at den angreb terrorinfrastrukturen som gengældelse for terrorangrebet den 22. april i Kashmir, hvor mindst 26 mennesker blev dræbt. Pakistan har lovet at reagere på Indiens angreb.

Så vi har et par spørgsmål, der er dukket op: For det første: »Hvorfor skete det nu? Hvem har gavn af denne slags optrapning?« Jeg vil sige, at jeg har talt med flere velinformerede pakistanere, der peger på briterne, og især MI6, som en tredje kraft bag terrorangrebet og siger, at det egentlige mål er BRIKS. Hvad mener du om det, Helga?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Vi ser over hele verden et mønster af angreb mod alle BRIKS-landene. Og den pakistanske forsvarsminister Asif kom med en meget vigtig udtalelse, som jeg mener har en vis vægt, i betragtning af at han er fungerende forsvarsminister. Han påpegede nemlig, at Pakistan i de sidste årtier er blevet brugt som et redskab mod Rusland, først mod Sovjetunionen i den sidste fase af krigen i Afghanistan mod Sovjetunionen, hvor Brzezinski og briterne indsatte jihadisternes og faktisk udviklede det, der er blevet kendt som »radikal islam«, ved at støtte mujahedinerne; og da krigen mod Sovjetunionen sluttede, hvilket i høj grad bidrog til Sovjetunionens sammenbrud, spredte disse mujahedin-netværk sig over hele regionen, til Tjetjenien, Xinxiang, Pakistan, og hvad denne forsvarsminister indrømmede, er, at Pakistan lod sig udnytte ved at samarbejde med disse netværk.

Så jeg synes, det er ganske betydningsfuldt. Og jeg tror, at det faktum, at general Flynn, da han forsøgte at orientere Obama i 2012 om, at USA brugte disse netværk, og at han mente, at det var en grundlæggende fejl, faktisk blev sparket ud af Obama på det tidspunkt, og jeg tror, at det var denne udtalelse, der også var årsagen til, at den såkaldte Deep State gjorde det praktisk talt umuligt for Trump i hans første embedsperiode at gøre brug af general Flynns ekspertise. Så jeg tror, der er en erettiget mistanke om dette; det hele er banen for det store spil i området. Så jeg mener, at enhver, der forsøger at dæmpe konflikten – og heldigvis fører både Rusland og Kina samtaler med Indien og Pakistan for at nedtrappe situationen – gør klogt i at undersøge oprindelsen til denne terrorisme, for at undgå, at to atommagter ender i en militær optrapning. Selv om jeg ikke tror, nogen har til hensigt at anvende atomvåben, er det stadig bekymrende, at Pakistans informationsminister har antydnet, at alle landets atomvåben er rettet mod potentiel anvendelse mod Indien. Jeg tror ikke, at det er en umiddelbar fare, men man kan ikke udelukke det. Så jeg synes, det er ekstremt vigtigt at berolige situationen, hvilket Rusland og Kina forsøger at

gøre, men også at undersøge, virkelig seriøst, hvad der i første omgang lå bag dette angreb.

SCHLANGER: En pakistansk journalist har sendt dette spørgsmål til Dem: »De nævnte, at Rusland og Kina har tilbudt at mægle, muligvis også Iran. Hvilke skridt vil De foreslå, at de tager for at dæmpe gemytterne?«

ZEPP-LAROUCHE: Det første er at genindføre vandbehandlingsaftalen mellem Indien og Pakistan, for det er et meget alvorligt spørgsmål. Så det første skridt ville være at genindføre den. Og ellers virkelig engagere sig i det nye paradigme, for jeg tror, der er plads til at løse alle disse spørgsmål, hvis man bliver enige om principperne for samarbejde. Og i betragtning af, at BRIKS-landene har til hensigt at anvende de fem principper for fredelig sameksistens samt FN-pagten, er der allerede en ramme: Så hvis man er enige om, at det er det, man ønsker at opretholde som sine grundlæggende principper, kan man sætte sig ned og diskutere alle de vanskelige spørgsmål separat, som det blev gjort i Westfalske Fred.

Så jeg mener, at man bør følge en sådan tilgang. Og jeg tror, at Rusland og Kina og andre lande som Indonesien, Brasilien, Nigeria, Sydafrika – der er mange lande, der kunne være en del af en sådan tilgang.

SCHLANGER: Der er et spørgsmål fra en journalist fra Israel, der spurgte om Netanyahus meddelelse søndag den 4. maj om, at Israel i realiteten vil overtage hele Gaza. Han påpegede parallellen mellem krisen i Sydvestasien og konflikten mellem Indien og Pakistan, og her er, hvad han skrev. Han sagde: »Begge tilfælde finder sted, hvor den regionale dynamik er formet af det Britiske Imperium som en del af et udvidet Great Game. Det burde være indlysende, men få synes at være klar over det. De har korrekt identificeret dette som en fortsættelse af britisk geopolitik. Hvad kan der gøres for at befri menneskeheden fra denne imperiale forbandelse?« Han

sagde: «Jeg tror ikke, at en win-win-tilgang har meget appel til en fanatiker som Netanyahu.»

ZEPP-LAROUCHE: Ja, det, der sker i Gaza lige nu, er så fuldstændig ubeskriveligt, fordi selv de liberale medier, der har tolereret det, der sker der, i nu halvandet år, begynder nu at vise billeder af Gaza som en komplet ruin, børn, der bliver tortureret, og udmagrede, kort før de dør. Det er utroligt. Og jeg tror, at dette virkelig er en krise for menneskeheden. Det er en tragedie, en frygtelig tragedie mod palæstinenserne og for det palæstinensiske folk, men jeg tror, at det er noget meget mere grundlæggende: For hvis verdenssamfundet ikke kan stoppe dette, når alle kan se det i deres stuer på tv hver dag, så står vi over for en meget mere grundlæggende krise for menneskeheden og en prøve på vores moralske egnethed til at overleve. Og hvis vi ikke består den prøve, overlever vi måske ikke som menneskeart, hvilket betyder, at det kan ende i en atomkrig på grund af en af disse kriser!

Så jeg tror, at vi har brug for en forandring, og nogle af stormagterne må træde til og stoppe dette. Derfor har vi fra Den Internationale Fredskoalition opfordret til en fem ugers mobilisering: I begyndelsen af juni vil der være en meget vigtig konference i FN i New York, som vil blive medsponsorert af Frankrigs præsident Macron og kronprins Mohammad bin Salman. Og vi har opfordret til en optrapning med henblik på ikke kun at lægge en tostatsløsning på bordet, som er emnet for konferencen, men også at kombinere den med Oase-planen, som er den eneste måde, jeg kan se, at dette kan stoppes på.

Det er klart, at USA kunne stoppe det med det samme: Hvis præsident Trump ville sige til den israelske regering, at de skal stoppe det, ellers vil vi fjerne alle våbenleverancer, og håndhæve det – for det kan USA gøre – så ville det stoppe. Men hvis USA ikke stopper det, fritager det ikke resten af det internationale samfund for dets ansvar. Og jeg tror, at

verdenssamfundet må forene sig og skabe betingelser, hvor der sker en ændring i politikken, og det er derfor, vi har foreslået at tilføje Oase-planen til tostatsløsningen, som oprindeligt blev foreslået af min afdøde mand, Lyndon LaRouche, i 1975, for at udvikle store mængder ferskvand ved afsaltning af havvand med hjælp fra atomkraftværker, ved at bygge nye kanaler ved simpelthen at tage en helhedsorienteret tilgang til kunstvanding af store ørkenområder: Men i sidste ende er det nødvendigt at tage hele regionen fra Indien til Middelhavet, fra Kaukasus til Den Persiske Golf, og udvikle den med vand, infrastruktur, skovrejsning, landbrug, infrastruktur, nye byer – der er ingen grund til, at man ikke kan udvikle dette område, som Kina har gjort med store dele af sin ørken, hvis man udvider Bælte- og Vej-Initiativet til hele Sydvestasien. Og det må være den positive mulighed for alle lande at arbejde i denne retning. Men jeg mener, at verdenssamfundet har et ansvar for at gribe ind og forhindre, at dette sker. For hvis vi ikke gør det, kan vi glemme alle kriterier for moral, for regler, vi kan glemme demokrati, vi kan glemme menneskerettigheder: Alt dette vil være tomme ord uden betydning, hvis vi ikke stopper dette.

Derfor foreslår vi lige nu, at alle, der er enige i Oase-planens tilgang til tostatsløsningen, går aktivt ind i vores arbejde i de næste fire til fem uger, så vi kan få indflydelse på den store konference i juni i New York.

SCHLANGER: Nu har jeg et spørgsmål her fra en kontakt i London, der sagde, at han var begejstret, da konferencen fandt sted i Kairo for at tale om genopbygningen af Gaza. Og han spurgte bare: »Er der nogen måde, hvorpå egypterne eller saudierne kan bringes ind i diskussionen om Oase-planen?«

ZEPP-LAROUCHE: Der er meget bevægelse i Oase-planen i baggrunden. Der har været flere artikler i forskellige aviser i Egypten og andre lande; der er blevet givet interviews af medlemmer af IPC eller af Schiller-instituttet i Algeriet og Libanon – så budskabet spredes. Og grunden til, at vi nu har

brug for denne mobilisering, er, at en af fredsaktivisterne, hr. Ofer Bronchtein, der er rådgiver for Macron, deltog i det sidste IPC-møde og også støttede Oase-planen.

Så jeg tror ikke, vi er helt i startfasen. Vi havde en række ambassadører, der repræsenterede mange forskellige lande, som allerede talte for og støttede Oase-planen, men jeg tror, vi nu virkelig skal tale om den for at give den to-statsløsning en økonomisk dimension, uden hvilken jeg ikke tror, den vil fungere: Så jeg beder Dem virkelig og gentager til Dem, alle, der er forfærdet over det, der sker i Gaza, kom og slut Dem til vores bestræbelser på at bruge de resterende uger frem til begyndelsen af juni til grundlæggende at tvinge en situation frem, hvor denne plan bliver en del af diskussionen i juni i New York.

SCHLANGER: Her er noget, der er sendt ind fra Leider Horn [ph], der sagde: »Vi har brug for historisk intelligens, ikke bare horisontale synspunkter. Hvad tror du, der er sket med efterretningstjenesterne i Vesten? Man ser på folk som Waltz, man ser på den manglende evne til at fremlægge nogen form for alternativ.« Så for at tage hans pointe, hvorfor griber de ikke dette an fra det synspunkt, som din mand gjorde, at vi befinder os i den aktuelle historie, og at det er sådan, man forstår, hvad der sker?

ZEPP-LAROUCHE: Det er en erosionsproces, der har stået på i meget lang tid. Hvis jeg ser på CIA's rolle i den umiddelbare efterkrigstid i Tyskland, var den ikke særlig stor. Kongressen for kulturel frihed var en ond operation, der havde til formål at udrydde Tysklands kultur og gøre den til et redskab. Tyskland er blevet fuldstændig underlagt den ene operation efter den anden, og præsident Eisenhowers advarsel ved afslutningen af sin embedsperiode om at passe på det militærindustrielle kompleks, tror jeg, at det militærindustrielle kompleks, eller som Ray McGovern kalder det MICIMATT, hvilket betyder Military-Industrial-Congressional-Intelligence-Media-Academia-Think-Tank, at dette

konglomerat i løbet af årtierne i stigende grad er blevet en slags hemmelig magt – folk kalder det Deep State. Og dette er ikke et nyt fænomen, for i Tyskland, da Bundesamt für Verfassungsschutz (BfV), der svarer til FBI, blev oprettet i 1950'erne, talte Kurt Schumacher, der naturligvis var en af de førende socialdemokrater, meget kraftigt imod det og advarede om, at det ville indebære en fare for at skabe en ny Gestapo, en ny hemmelig statspoliti, der spionerer på sine egne borgere. Hvad ser vi nu? Det samme Bundesamt für Verfassungsschutz i Tyskland har udarbejdet en 1.000-siders rapport, hvor det konkluderes, at partiet Alternative für Deutschland (AfD) er juridisk bindende, klart højreekstremistisk. Det skaber potentielt grundlag for at forbyde dette parti, som er det stærkeste parti i meningsmålingerne lige nu. Og det, der er så bekymrende ved det, er, at de siger: »Åh, vi kan ikke offentliggøre denne rapport. I den har vi alle beviser for, at AfD er et højreekstremistisk parti, men vi kan ikke fortælle jer det.« Det minder mig om en meget vigtig artikel, som min afdøde mand engang skrev, der hed »Han er en dårlig fyr, men vi kan ikke sige hvorfor«.

Det er altså den insinuation, at nogen er ekstremt farlig, at de har de værste hensigter, men man kan ikke tale om det. Det er et ret tyndt argument, og jeg tror, at når J.D. Vance advarede om demokratiets tilstand i Europa, så ved jeg, at europæerne er ekstremt vrede på nogle medlemmer af Trump-administrationen, fordi de hele tiden bringer spørgsmålet op, at demokratiet er i stor fare i Europa, og det kan de ikke lide, men hvis man ser på mønstret, ser man faktisk, at ngo'er, privatfinansierede borgerrettighedsgrupper og hvad ved jeg, er ved at undergrave den forfatningsmæssige proces i mange lande i Europa og desværre også i USA, trods hvad Trump siger. Så jeg synes, at efterretningstjenesternes rolle er blevet meget, meget tvivlsom, og jeg synes, vi har brug for nye Church-kommissioner i alle lande! For det var i min erindring sidste gang, at parlamentet eller Kongressen

begyndte at undersøge disse hemmelige tjenesters ulovlige aktiviteter.

Så måske er det det, man skal gøre, at have kirkelige kommissioner i alle lande.

SCHLANGER: Det ser ud til, at din polemik om at gøre en ende på geopolitik vinder gehør hos mange af vores seere. Her er et spørgsmål fra en korrespondent i Storbritannien, der taler om de langsigtede virkninger af geopolitisk manipulation, og han spørger: »Er du overrasket over, at Vesten har nedtonet sejren over fascismen for 80 år siden?« Han siger: »For mig taler det for Putin, at folk som von der Leyen, Kallas og Keir Starmer er så russofobiske, at de ville have foretrukket en sejr til Hitler i Anden Verdenskrig, og at det er derfor, de er fast besluttet på at støtte en fortsættelse af krigen mod Rusland under Zelenskyj og NATO.« Og han spørger: »Hvad er jeres tanker om dette?«

ZEPP-LAROUCHE: Ja, jeg synes, det er meget bekymrende, fordi denne udebatterede russofobi fra folk som von der Leyen, Merz, nu den nye udenrigsminister Wadephul og for den sags skyld Macron, er meget farlig. For der var en artikel for nogle dage siden af et tidligere medlem af Linkspartei, der på en nyttig måde henviste til de forskellige teorier om fascisme. Og i betragtning af, at alle nu kalder det fascisme, især AfD bliver sat i forbindelse med fascisme, citerede denne mand, hvis navn jeg tror er Dieter Dehn [ph], tre etablerede historikere og påpegede, at russofobi, hadet og hensigten om at ødelægge Rusland altid har været et kendetegn ved fascisme. Og jeg finder det ganske bekymrende for Tysklands og andre europæiske landes fremtidige sikkerhed, at der som følge af alt dette nu kommer en linje fra Moskva, fra Maria Zakharova, fra andre ledere, jeg tror Sergej Lavrov, Dmitrij Medvedev, der grundlæggende siger, at det, EU gør med sin militarisering og krigsførelse, minder om det, Nazi-Tyskland gjorde mod Sovjetunionen.

Nu tror jeg, at vi stadig er i en tidlig fase af denne diskussion, men hvis denne opfattelse holder, og hvis Merz for eksempel går videre med sin meddelelse om at levere Taurus-missiler til Ukraine, tror jeg, at vi kan komme i en situation, hvor Tyskland ikke kun optræder som en krigsførende part i konflikten med Ukraine, men også fremprovokerer russiske reaktioner, der vil gøre Tyskland til stedet for en egentlig krig i Europa; og jeg er meget bange for, at hvis dette starter, vil det ikke stoppe, og det vil være slutningen på Tyskland i enhver form. For vi havde for flere måneder siden en diskussion med Ted Postol, og han gjorde os den tjeneste at udarbejde konkrete kort, der viser de hundredvis af atombomber, der vil falde på Tyskland, hvis det kommer til en sådan konflikt. Og jeg synes, at den nuværende flok politikere er så tåbelige og så uvidende om historien og om de farer, som alt dette indebærer, at jeg mener, vi virkelig har brug for en ændring i politikken. Og folk må vågne op, for jeg tror, det er det største problem, at befolkningen er blevet så påvirket af NATO's fortælling om et forestående angreb fra Putin på et eller andet europæisk land. Og alle de militære eksperter, som jeg mener har kompetence, som f.eks. den tidligere general Harald Kujat, der ikke kun var den højeste officer i Bundeswehr, men også den højeste officer i NATO, og den tidligere general Vad og forskellige amerikanske militærfolk, har udtalt, at der absolut ikke er tegn på, at Putin har planer om at angribe Europa eller overtage hele Ukraine, hvilket desværre også er blevet udtalt af præsident Trump for nylig. Og jeg synes, det er det farligste, og denne snak bør stoppe! Der er ingen beviser. Og der er mange argumenter for, at Putin absolut ikke har nogen interesse i at overtage hele Ukraine og helt sikkert ingen interesse i at udvide krigen til resten af Europa.

Så jeg synes, det er ren dumhed. Og jo flere mennesker der bliver aktive sammen med os eller parallelt med os for at aflive sådanne fortællinger, jo bedre.

SCHLANGER: Nu er der et spørgsmål om Friedrich Merz, der ikke blev valgt i første valgrunde i går. Jeg tror ikke, det er sket før, i hvert fald ikke siden Anden Verdenskrig. Så spørgsmålet er: »Hvad tror du, der gjorde det muligt for ham at vinde i anden valgrunde? Hvilke løfter måtte han give, og hvilken indflydelse vil det have på hans evne til at udøve lederskab i Tyskland og i EU?«

ZEPP-LAROUCHE: Tja, jeg tror ikke, man ved, hvem der stemte imod ham i første runde. Der var folk i Socialdemokratiet, der virkelig ikke brød sig om, at han stemte sammen med AfD om en lov til at bremse den store tilstrømning af migranter, og han samarbejdede med AfD, så det kunne SPD ikke lide. I hans eget parti, CDU, og i CSU var der mange, der var meget vrede over, at han brød sit valgløfte om ikke at øge gælden. En dag efter han blev valgt, handlede han for at lempe gældsbremsen for dette utrolige militære oprustningsprogram, så der er medlemmer i CDU/CSU, der ikke bryder sig om det. Og jeg tror også, at der er mange i CDU i Øst, der ikke bryder sig om, at de ikke er repræsenteret i hans nye kabinet. Så der var nag fra alle sider; det er selvfølgelig en hemmelig afstemning, så vi kan ikke vide, hvem der stemte imod ham – 18 stemte imod ham i første runde. Og efter at den første afstemning mislykkedes, mødtes alle fraktionerne i hemmelighed, og til sidst stemte de alle for ham. Så jeg kan kun forestille mig, at der foregik enorme magtkampe, og hvem ved hvad ellers. Men det er sandsynligvis heller ikke en hemmelighed for de partier, der var imod, for de har sikkert sagt deres mening ved en eller anden lejlighed før. Så jeg kan kun forestille mig, at de virkelig fik en skrap reprimande og kapitulerede. Men det betyder bare, at de samme konflikter, der førte til fiaskoen i den første afstemning, kan blusse op når som helst. Derfor er der mange kommentatorer, der mener, at Merz' regering sandsynligvis ikke vil vare et år og helt sikkert ikke hele valgperioden. Jeg er enig i det. Jeg tror, det vil eksplodere i betragtning af de enorme spændinger i verdenssituationen, og hvis Merz gør noget med Taurus, tror

jeg, hele landet vil eksplodere.

Så jeg tror, at Merz nu må beslutte sig. Der er mange, der mener, at den eneste måde, hvorpå Tyskland kan stabiliseres, er, hvis de to største partier, som ikke er socialdemokratiet, men CDU og AfD, samarbejder, hvilket vil kræve, at Merz fjerner den såkaldte »firewall«, som hidtil har forhindret nogen i at samarbejde med AfD, eller at han går i den modsatte retning og bruger rapporten fra Bundesamt für Verfassungsschutz til at forbyde AfD, og hvis det sker, er jeg sikker på, at landet vil eksplodere endnu mere, for hvis man ikke kan fratage 10 eller 15 millioner vælgere deres ret, og en sådan adfærd – for jeg mener også, at selv om der er nogle meget tvivlsomme personer i AfD, folk, der har fortjent tilnavnet »nazi« eller noget i den retning, kan jeg ikke være enig i, at det gælder hele partiet, for jeg ved, at der er mange, også folkevalgte, der har en meget fornuftig politik, hvad angår udenrigspolitik og energipolitik, og som efter min mening kun er i AfD af opportunistiske grunde, men som slet ikke er nazister.

Så jeg tror, at en anden tilgang – jeg tror, at AfD bør smide disse elementer ud og derefter blive et normalt parti, der repræsenterer en bestemt del af befolkningen. Og så kunne man danne en alliance, og stabiliteten ville vende tilbage.

Men vi befinder os i en krise, så det er umuligt at forudsige noget på nuværende tidspunkt.

SCHLANGER: Nu har jeg et par spørgsmål eller kommentarer fra de Bachis [ph], som er en fast læser. Han kommenterer: Er det ikke positivt, at Iran og Kina forsøger at skabe fred mellem Indien og Pakistan? Det er han glad for. Men så spørger han, hvordan vi kan finde effektive måder at stoppe folkemordet i Gaza og mindske hadet og øge ønsket om fred? Hvad kan der gøres? Og det er klart, at jeres grundlæggende principper er et skridt i den retning, at gøre det til et diskussionspunkt, men fortsæt, Helga. Hvad mener du?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg ved, at det er svært for de fleste at forstå. Men hvis man ser på verdenssituationen som en helhed, hvad ser man så? Man ser et USA i uorden, polariseret; jeg tror, Trump har nogle reelle problemer, som er forårsaget af hans egen politik, så hans støtte er ved at forsvinde. Man ser faren for en konflikt med Kina, som ville være katastrofal for verden. Man ser den igangværende krig i Ukraine, Mellemøsten, nu Indien-Pakistan, spændinger i Stillehavet og den forestående fare for et sammenbrud af et konkursramt transatlantisk finansielt system. Og jeg har længe sagt, at hvis man har en sådan systemisk krise, fordi alle disse konflikter, selv om de har historisk specifikke årsager og historier, også er et udtryk for et sammenbrud af det neoliberale system og bestræbelserne fra kræfter inden for dette system på at opretholde en dominerende position i verden, som ikke længere accepteres af den Globale Majoritet, og som helt sikkert ikke kan opretholdes militært, medmindre man går efter en total ødelæggelse af hele menneskeheden.

Så hvordan tackler man sådan en kompleks situation? Jeg kan kun nævne nogle aspekter af den – jeg kunne uddybe det meget mere. Hvordan tackler man et sådant problem? Og det er min faste overbevisning, at man ikke kan løse alle disse problemer én efter én. Man skal først samles som verdenssamfund ved et forhandlingsbord og derefter blive enige om principper for, hvordan menneskeheden kan bringes ind i en højere samarbejdsorden, som det skete med Westfalske Fred, hvor 150 års religionskrig også sluttede, fordi de forskellige krigsførende parter erkendte, at hvis man fortsatte krigen, ville alle være døde, og der ville ikke være nogen tilbage til at nyde sejren. Og vi befinder os i en langt mere alvorlig situation i dag på grund af atomvåben og overkill i så mange størrelsesordener, at vi kunne dræbe menneskeheden 10 gange, 100 gange, og der ville absolut intet være tilbage.

Så i lyset af en sådan fare er det da ikke mere rimeligt at sige, at vi har brug for en ny sikkerheds- og

udviklingsarkitektur, som først skal være enig om princippet om, at der skal tages hensyn til alle enkeltlandes interesser, og den eneste måde, man kan gøre det på, er gennem et fælles udviklingsprogram, hvor fredens navn er udvikling. For kun hvis man gør kagen større, hvis man gør de tilgængelige fordele ved videnskab og teknologi tilgængelige for alle, så folk kan overvinde fattigdom, underudvikling, pandemier og sygdomme ved at udvikle et moderne sundhedssystem i alle lande og ved at have et universelt uddannelsessystem, hvilket alt sammen er muligt! Forestil jer, hvis al den utrolige energi, der nu spildes på militærudgifter, der løber op i billioner, og en mani for at øge det, hvis al den energi blev brugt til produktive formål, til uddannelse, til at øge de kreative kræfter hos alle indbyggere i alle lande, så kunne man løse alle disse problemer. Og selvom nogle måske siger: »Det er en utopi, det vil aldrig ske«, så tror jeg, det kan ske: fordi mennesker er mennesker! Vi er ikke grizzlybjørne, der – selv den mest ondskabsfulde grizzlybjørn er ikke så ond som nogle mennesker, der forsøger at gøre krig til en kommunikationsform i stedet for diplomati.

Så jeg tror, at eftersom vi er den kreative art, tror jeg grundlæggende på, at vi kan bruge fornuften som en måde at løse konflikter på, og der er flere og flere kræfter, der erkender, at vi er nødt til at overvinde geopolitikken, ellers overlever vi måske ikke alle sammen. Præsident Xi Jinping foreslår derfor et fælles samfund for hele menneskeheden, og det er, hvad vi er. Og hvis det går galt med atomvåben ét sted, tror jeg ikke, det kan holdes i skak, for som Ted Postol har skrevet i mange bøger og artikler, er det atomvåbens natur, at når man først begynder at bruge dem, vil de alle blive brugt. Og jeg synes, at det bør være en tilskyndelse til at vælge den vej, der kan overvinde dette og udvikle et nyt paradigme for samarbejde.

SCHLANGER: Jeg har et hurtigt spørgsmål til Dem fra en tidligere folkevalgt fra et land på Balkan, der spørger: »Hvad

vil EU's diktatorer gøre nu efter Simions overvældende sejr i første valgrunde i Rumænien?»

ZEPP-LAROUCHE: Øh, ja, der var en EU-kommissær ved navn Thierry Breton, og han sagde i det første forsøg på at fjerne Georgescu, at hvis noget lignende sker i Tyskland, vil de bruge samme metode. Og man kan faktisk sige, at forsøget på at kalde AfD »højreekstremistisk«, hvilket er legitimt, er en anvendelse af Bretons doktrin. Og der er en vittighed, som ikke er en vittighed, om at de lader folket stemme, indtil de har den regering, de ønsker. Jeg tror, de vil fortsætte med det, men det vil ikke virke, for jeg tror, at en sådan udemokratisk adfærd er ved at blive så åbenlys, at disse mennesker snart vil blive stemt ud! Jeg er helt sikker på, at EU er ved at splittes. Derfor taler de ikke længere om enstemmighed i EU, men om en »koalition af villige«, og hvem er denne »koalition af villige«? Det er briterne, franskmændene, tyskerne, polakkerne, balterne og skandinaverne, men alle de andre, de sydeuropæiske lande, Balkanlandene og de østeuropæiske lande bevæger sig i en anden retning, og jeg tror, at EU's politik vil ødelægge EU, og jeg tror, at det samme potentielt gælder for NATO.

SCHLANGER: Nå, Helga, vi får flere og flere spørgsmål. Det er tydeligvis et øjeblik, hvor folk gerne vil vide noget – det er derfor, at en af de ting, de bør gøre, er at tilmelde sig vores konference den 24.-25. maj. Men der er en bemærkning her, som jeg gerne vil læse: »Tillykke med 100 uger i træk med Zoom-opkald til Den Internationale Fredskoalition. Hvad er der på programmet til fredag?»

ZEPP-LAROUCHE: Vi vil helt sikkert diskutere den aktuelle situation i Gaza. Vi vil forsøge at få flere top-talere fra regionen, fra alle sider, fordi vi tager denne fem ugers mobilisering alvorligt for at forsøge at påvirke konferencen i FN i juni. Så vær med af den grund. Jeg tror, der naturligvis også vil være en del diskussion om demokratiets tilstand i Europa, i Tyskland og andre steder. Og naturligvis situationen

i Ukraine-krigen, hvor præsident Trump desværre nu har sagt, at Rusland vil have hele Ukraine! Det er en ændring i hans holdning: Han sagde – for kun få år siden – at denne krig var helt unødvendig og ikke burde have fundet sted. Hvis han havde været i Det Hvide Hus på det tidspunkt, ville alle disse ting ikke være sket. Og jeg tror, at der helt sikkert vil være bekymring blandt patrioter fra forskellige lande, der vil forsøge at vende den retning, som Trump har slået an på dette punkt.

Så det er, som hver uge, stedet, hvor man kan høre førende eksperter og aktivister diskutere live i dialogform, hvad der skal gøres. Så gør alt, hvad I kan, for at være med.

SCHLANGER: OK, det er et godt råd. Og Helga, tak fordi du var med i dag, og forhåbentlig ses vi alle på fredag!

ZEPP-LAROUCHE: Ja! Og glem ikke den kommende Schiller-konference den 24.-25. maj.